

Gazometria

MARTYNA SKRZYŃSKA, DOMINIKA DĄBROWSKA

WSTĘP

Gazometria, czyli pomiary pH, ciśnienia parcjalnego tlenu i dwutlenku węgla oraz stężenia HCO_3^- , wykonywana jest z krwi tętniczej lub arterializowanej krwi włośniczkowej. Pozwala na określenie stanu równowagi kwasowo-zasadowej oraz sprawności wymiany gazowej.

TECHNIKA BADANIA

Krew do gazometrii pobiera się do:

- heparynizowanej kapilary - z opuszki palca lub płatka ucha po uprzednim ogrzaniu do 45°C → arterializowana krew włośniczkowa
- heparynizowanej strzykawki - z tętnicy promieniowej, ramiennej lub udowej → krew tętnicza.

Próbkę należy pobrać w warunkach anaerobowych. Parametry gazometryczne oznacza się jak najszybciej, w przypadku przechowywania próbki w temperaturze $4-8^\circ\text{C}$ - maksymalnie do 1 godziny.

PRZECIWWSKAZANIA

Nie ma bezwzględnych przeciwwskazań do pobrania gazometrii krwi tętniczej. Jednakże ryzyko powikłań znacznie zwiększają:

- zespolenia operacyjne (np. przetoka do hemodializ) w miejscu punkcji lub proksymalnie od niego
- choroba naczyń dystalnie od miejsca punkcji
- upośledzona drożność tętniczego łuku dłoniowego w miejscu punkcji
- uszkodzenie skóry w miejscu nakłucia
- rozkurczowe ciśnienie tętnicze >120 mmHg
- małopłytkowość $<30\ 000/\mu\text{l}$
- leczenie przeciwzakrzepowe lub trombolityczne.

POWIKŁANIA

Powikłania:

- związane z podaniem miejscowego środka znieczulającego:
 - reakcja uczuleniowa na lidokainę
 - następstwa przedostania się nadmiernej ilości leku do układu krwionośnego
- związane z miejscem wkłucia do tętnicy:
 - krwawienie
 - krwiak
 - znacznie rzadziej - infekcja miejsca wkłucia